

Aan: heer de Jonge, heer Dekker

Onderwerp Datum
4 september 2020

Ons kenmerk Uw kenmerk

Doorkiesnummer

E-mail Fax
jan.nijssen@tilburg.nl

Postadres **Bezoekadres**
Postbus 90155 Spoorlaan 181
5000 LH Tilburg

Geachte heer de Jonge, geachte heer Dekker,

De regio Hart van Brabant staat voor de transformatiebeweging, zoals de Jeugdwet bedoelt. Kinderen willen we maximaal in de gelegenheid stellen om zich te ontwikkelen. Wij zijn immers als eerste overheid bij uitstek in de positie om op lokaal niveau de benodigde ondersteuning samen met het gezin te realiseren. Gemeenten zetten daarom in op preventie, integrale zorg dichtbij huis en op jeugd- en wijkteams die de visie van de jeugdwet vertalen en uitdragen in een multidisciplinaire en normaliserende werkwijze waarbij ze aansluiten op het gewone dagelijkse leven in de wijk en op school. Dit in een goed samenspel tussen specialisten, de basiszorg en de sociale basis. Daar zijn we goed in. Dit doen we bij voorbaat in goed overleg met huisartsen, jeugd- en jongerenwerkers, scholen, jeugdgezondheidszorg en jeugdhulpaanbieders zodat we dit op maat organiseren.

In de bijlage vindt u een uitgebreide reactie van de Regio Hart van Brabant op het door u in consultatie gebrachte wetsvoorstel Wet verbetering beschikbaarheid zorg voor jeugdigen. Hieronder worden de grootste bezwaren toegelicht.

De voorgestelde wijziging draagt niet bij aan de transformatie

De voorgestelde wetswijziging draagt niet bij een brede hulp en ondersteuning aan kinderen en hun ouders om de kwaliteit van jeugdhulp te verbeteren. In de huidige wet is opgenomen dat de toegang tot jeugdhulp via gemeenten, medisch domein en gecertificeerde instellingen loopt. De voorgestelde wetswijziging verscherpt eisen en controle op de gemeentelijke toegang tot jeugdhulp, maar verstrekt de regiefunctie van de gemeente op de toegang tot jeugdhulp niet. Op dit moment kunnen gemeenten geen kwaliteitseisen stellen aan het medisch domein, terwijl via deze weg de meeste verwijzingen naar de Jeugdhulp plaats vinden. De kwaliteit van de verwijzingen is zeer divers en voldoet in veel gevallen niet aan de eisen die wij stellen aan onze eigen toegang. Deze sector is bovendien versnipperd georganiseerd. Gemeenten werken integraal en benaderen de problematiek vanuit alle leefdomeinen volgens de methodiek één gezin, één plan en indien nodig wordt er ondersteuning ingezet voor alle gezinsleden i.p.v. enkel jeugdhulp voor het kind. Bovendien is er actief casemanagement op het gebied van hoog-specialistische jeugdhulp. In dit kader is het noodzakelijk dat er meer mogelijkheden tot regie voor gemeenten worden opgenomen in de wet voor de toegang tot Jeugdhulp via het medisch domein.

De wijziging bemoeilijkt integraal werken

De wet zoals die nu wordt geformuleerd is een sectorale wet, het draagt daardoor niet bij aan de samenhang tussen andere wetten. Hierdoor wordt integraal werken bemoeilijkt en kunnen kinderen tussen wal en schip raken. Bij de uitvoering door gemeente die dichtbij inwoners staan, komen we dagelijks in de praktijk de tegenstellingen binnen de verschillende wetten tegen. We willen juist rekening houden met de context van het kind en het gezin, zodat de meest effectieve ondersteuning geleverd kan worden. Als kinderen een beroep doen op hoog-specialistisch hulp gaat dit bijna altijd gepaard met andere problemen in het sociale domein. De jeugdhulp is effectiever als we ook daar rekening mee kunnen houden en de problematiek integraal benaderen binnen het sociaal domein. Wij

pleiten al langer voor een samenhangende wet sociaal domein binnen congruente regio's. Voorbeelden waar wij verbeteringen zien zijn: het naast elkaar evalueren van deze wet en die van passend onderwijs, de overgang naar WLZ, etc.

Rol accounthoudende regio's versterken

De gemeenten hebben in de jeugdwet de verantwoordelijkheid voor voldoende beschikbaarheid van jeugdhulp, kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering. Daar waar het gaat om inkoop van boven regionaal aanbod wordt samengewerkt met andere regio's (inkoop GI, JZ+). Voor regionaal overstijgend aanbod wordt in veel gevallen een accounthoudende regio aangesteld. Het opbouwen van (boven)regionale samenwerking tussen gemeenten alsmede tussen instellingen vraagt een forse investering op relatie en inhoud. Geef daarom de gastheergemeenten/ grote steden (bijvoorbeeld G40 en G4) hierin een centrale rol. Met taakuitbreiding kunnen zij zorgen voor bindende afspraken met regio's bijvoorbeeld in een GR indien nodig. Goed voorbeeld is hoe de afspraken zijn gemaakt in Hart van Brabant. Daar zijn wethouders gemandateerd om uitvoering te geven aan de jeugdwet binnen de regio. Daarnaast hebben wij goede afspraken gemaakt over de regionale en bovenregionale samenwerking en vormt dit een stevige basis. Er is één inkooporganisatie en dienstverlening voor de administratieve afhandeling. Daar waar het gaat om inkoop van bovenregionaal aanbod wordt samengewerkt met andere regio's (inkoop GI, JZ+). Als accounthoudende regio voor de GI in Brabant hebben we voldoende ervaring om ook op een positieve manier bovenregionale afspraken te maken met één instelling die werkt voor 62 gemeenten. Het instellen van een OOGO is geen oplossing voor het verbeteren van de samenwerking tussen gemeenten. Laat gastheergemeenten hier een prominenter rol in spelen.

Bij deze taakuitbreiding en verantwoordelijkheden hoort ook een uitbreiding van bevoegdheden, zodat deze gemeenten bij onenigheid tussen gemeenten een eindbesluit kan nemen. Ook komt zo de bovenregionale samenwerking tussen regio's makkelijk op gang. Daarnaast is het uiteraard essentieel dat zij ook beschikken over voldoende structurele financiële middelen om de taken naar behoren uit te voeren.

Voorgestelde rol Nza ondermijnt regie van gemeenten

De in de wet geschetste rol van het Nza is niet acceptabel. Het instellen van een landelijk werkende autoriteit die onderzoekt en toeziet op voldoende regionale beschikbaarheid van Jeugdhulp en de minister adviseert, passeert hiermee de regie van gemeenten en ondermijnt daarmee de bestuurlijke verantwoordelijkheid. Het inzetten van de autoriteit op afstand geeft bovendien een dubbeling aan werkzaamheden. De middelen die hieraan besteed worden zouden ten goede kunnen komen aan het verder ontwikkelen van het gemeentelijk accounthouderschap. Door een beter gemeentelijk accounthouderschap is het ook mogelijk voldoende aanbod lokaal beschikbaar te maken, waardoor jeugdhulp ook dichtbij huis beschikbaar wordt/ blijft voor jeugdigen.

Wij zijn voorstander om de positie van de jeugdautoriteit daarom te verbinden aan de inspectie Gezondheidszorg en Jeugd. De inspectie is verantwoordelijk is voor het bewaken van kwaliteit en de jeugdautoriteit voor de continuïteit door zicht te houden op het voortbestaan van de noodzakelijke functies in het zorglandschap. De jeugdautoriteit heeft een signalerende rol en kan partijen adviseren en ondersteunen. Zo worden kwaliteit en continuïteit ook met elkaar in verband gebracht.

De taak die het Nza krijgt met betrekking tot de bevordering van voldoende beschikbaarheid van zorg impliceert een norm voor welke hulp er wanneer beschikbaar moet zijn. Bovendien is de achtergrond van de NZa vooral medisch georiënteerd. Dit betekent een inbreuk en belemmering in de regierol van de gemeente om de transitie te realiseren. We willen de jeugdhulp juist demedicaliseren. Meer passend is de positionering van de jeugdautoriteit die verbonden wordt aan de Inspectie Jeugdzorg. De rollen versterken elkaar. Zowel de kwaliteit als de continuïteit van de jeugdhulp wordt zo gewaarborgd. Daarnaast heeft de jeugdautoriteit een krachtige signalerende rol.

Uw reactie

Wij zien een reactie op de voorgestelde aanpassingen, waar hard aan is gewerkt gedurende het zomerreces, met belangstelling tegemoet.

Hoogachtend,

namens de Bestuurscommissie Jeugd, regio Hart van Brabant,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Aletta van der Veen', with a long horizontal stroke extending to the right.

Aletta van der Veen

Wethouder Gilze-Rijen, voorzitter Bestuurscommissie Jeugd

Namens gastheergemeente regio Hart van Brabant,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Marcelle Hendrickx', with a long horizontal stroke extending to the right.

Marcelle Hendrickx

Wethouder Tilburg, wethouder gastheergemeente

Bijlagen:1

- Bijlage 1 Reactie op onderdelen wetsvoorstel Zorg voor Jeugd

Bijlage 1: Reactie op onderdelen wetsvoorstel Zorg voor Jeugd

De onderstaande reactie gaat in op de volgende vier onderdelen van het wetsvoorstel

- A (Boven) regionale samenwerking bij (zeer) complexe jeugdhulp, kinderschermingsmaatregelen en jeugdreclassering
- B Toegang tot de Jeugdhulp
- C Governance bij aanbieders
- D Inzicht en toezicht in het jeugdstelsel

A Samenwerking

De wetswijziging richt op gemeentelijke samenwerking op bovenregionaal en regionaal vlak van gemeenten op bij door algemene maatregel van bestuur aan te wijzen jeugdhulpsoorten. Het gaat in beginsel om complexe jeugdhulp, kinderschermingsmaatregelen en jeugdreclassering. Hiertoe wordt Artikel 2.2. uitgebreid en Artikel 2.16, 2.17 en 2.18 toegevoegd.

De wetswijziging fixeert zich op hoog-specialistische hulp (2.2.1.b) terwijl de transformatie regionaal het hele veld bestrijkt. Dit veld heeft een brede reikwijdte van preventie en vroegsignalering tot de meest complexe ondersteuning. Als het zwaartepunt van de jeugdwet zich verplaatst naar deze hulp lijkt de geest verloren te gaan (preventief, demedicaliseren, normaliseren) alsmede het budget! Gemeenten benaderen het sociaal domein breed en bewaken de integraliteit met het onderwijs, veiligheid, participatie, etc. Met het beperkte budget gemeenten kan de gemeente worden gedwongen zich meer te focussen op specialistische hulp, het maken van regiovisies en coördinatie van de uitvoeringstaken in plaats van normaliseren en demedicaliseren.

De wetswijziging is erop gericht om samenwerking tussen gemeenten af te dwingen via bestuurlijke aanwijzingen op het gebied van de continuïteit van kwetsbare vormen van hulpverlening. Wij onderschrijven de noodzaak van goede en stabiele samenwerking. Bestuurlijke aanwijzingen zijn ons inziens echter een allerlaatste optie om dit te bereiken. Geef grotere steden meer doorzettingsmacht. Bij deze taakuitbreiding en verantwoordelijkheden hoort ook een uitbreiding van bevoegdheden, zodat deze gemeenten bij onenigheid tussen gemeenten een eindbesluit kunnen nemen. Ook komt zo de bovenregionale samenwerking tussen regio's makkelijker op gang. Daarnaast is het uiteraard essentieel dat zij ook beschikken over voldoende structurele financiële middelen om de taken naar behoren uit te voeren. Geef daarom de gastheergemeenten/grote steden (bijvoorbeeld G40 en G4) hierin een centrale rol. Met taakuitbreiding kunnen zij zorgen voor bindende afspraken met regio's bijvoorbeeld in een GR indien nodig. Goed voorbeeld is hoe de afspraken zijn gemaakt in Hart van Brabant. Daar zijn wethouders gemandateerd om uitvoering te geven aan de jeugdwet binnen de regio. Daarnaast hebben zij goede afspraken gemaakt over de regionale en bovenregionale samenwerking hebben in de regio Hart van Brabant en vormt dit een stevige basis. Er is één inkooporganisatie en dienstverlening voor de administratieve afhandeling. Daar waar het gaat om inkoop van bovenregionaal aanbod wordt samengewerkt met andere regio's (inkoop GI, JZ+). Als accounthoudende regio voor de GI in Brabant hebben we, als voorbeeld, voldoende ervaring om ook op een positieve manier bovenregionale afspraken te maken met één instelling die werkt voor 62 gemeenten.

Reactie op voorgestelde wijziging/toevoegingen in artikel 2.16, 2.17 en 2.18

De Regio Hart van Brabant steunt het standpunt dat regio's een gezamenlijke regeling treffen en gaan werken met een bedrijfsvoeringsorganisatie zoals bedoeld in artikel 8 van de Wet gemeenschappelijke regelingen. Regio-indeling is echter een zaak van gemeenten onderling en moet niet afgedwongen worden met een Amvb. Het beleid van de VNG is hierin leidend. (2.18.5).

De Regio Hart van Brabant vindt de mogelijkheid van ingrijpen met een algemene maatregel op het bepalen welke vormen van Jeugdhulp in te kopen, een te grote inbreuk doen op haar eigen beleidsruimte en stelt voor deze tekst in 2.18.3 te laten vervallen. Het krachtens algemene maatregel

van bestuur kunnen aanwijzen van overige werkzaamheden waarmee de gemeenten hun Jeugdregio belasten (2.18.4) is een te vergaande bevoegdheid in de gemeentelijke politiek.

In de wet is opgenomen (2.18.3.b) dat er Bovenregionaal een op Overeenstemming gericht Overleg moet komen (OOGO). Op dit moment de bovenregionale schaal per onderwerp, organisatie en per sector verschilt. Het instellen van een OOGO is geen oplossing voor het verbeteren van de samenwerking tussen gemeenten. Wij willen zoals eerder aangegeven een versterking van de positie van gastheergemeenten/ grote steden en een versterking van de rol van de accounthoudende gemeente in de wetwijziging.

Toelichting

Gemeenten zijn gedreven om tot meer gezinsgerichte ondersteuning en minder uithuisplaatsingen te komen. De bovenregionale samenwerking gaat al jarenlang goed in Hart van Brabant. Bijvoorbeeld de samenwerking rondom Jeugdhulp Plus, crisisdiensten, de GI's en landelijk inkoop door de VNG. De bovenregionale samenwerking willen we verder intensiveren en versterken zoals staat geschreven in de Norm voor Opdrachtgeverschap. Niet alleen om te zorgen dat tijdig de passende jeugdhulp beschikbaar is, maar ook om tot gecontroleerde afbouw te komen van bepaalde jeugdhulpvormen die niet zijn meegegroeid met de transformatie voor speciale functies. Gemeenten hebben onderlinge verantwoordelijkheden verdeeld door accounthoudende regio's aan te wijzen voor ruim 50 bovenregionaal werkende instellingen die bij dreigende financiële knelpunten de regie voeren, om gezamenlijk met andere regio's en de betrokken instelling tot een oplossing te komen. Het Ondersteuningsteam Zorg voor Jeugd helpt hen daarbij. Gemeenten werken landelijk samen door een periodiek mandaat via de ALV van de VNG tot het sluiten van landelijke raamovereenkomsten met een beperkt aantal spelers, zoals academische ziekenhuizen. Bovenregionale en landelijke samenwerking tussen gemeenten is slechts een hulpconstructie om de lokale en regionale verantwoordelijkheid waar te maken.

B De toegang tot jeugdhulp

Reactie op voorgestelde wijziging/toevoegingen in artikel 2.2

In de huidige wet is opgenomen dat de toegang tot jeugdhulp via gemeenten, medisch domein en gecertificeerde instellingen loopt. De voorgestelde wetwijziging verscherpt eisen en controle op de gemeentelijke toegang tot jeugdhulp, maar verstrekt de regiefunctie van de gemeente op de toegang tot jeugdhulp niet. Op dit moment kunnen gemeenten geen kwaliteitseisen stellen aan het medisch domein, terwijl via deze weg de meeste verwijzingen naar de Jeugdhulp plaats vinden. De kwaliteit van de verwijzingen is zeer divers en voldoet in veel gevallen niet aan de eisen die wij stellen aan onze eigen toegang. Deze sector is bovendien versnipperd georganiseerd. Gemeenten werken integraal en benaderen de problematiek vanuit alle leefdomeinen volgens de methodiek één gezin, één plan en indien nodig wordt er ondersteuning ingezet voor alle gezinsleden i.p.v. enkel jeugdhulp voor het kind. Bovendien is er actief casemanagement op het gebied van hoog-specialistische jeugdhulp. In dit kader is het noodzakelijk dat er meer mogelijkheden tot regie voor gemeenten worden opgenomen in de wet voor de toegang tot Jeugdhulp via het medisch domein.

Toelichting

De gemeentelijk toegang is geen loket. De gemeentelijk toegang ondersteunt kinderen en ouders bij lichte vragen over opvoeden en opgroeien tot het bieden van samenhangende ondersteuning in de breedte. Daarmee wordt bedoeld de gemeentelijk toegang altijd het netwerk van het kind betreft en samenhangende hulp biedt passend bij de context van het kind. Ook als dat betekent dat er hulp voor ouders moet komen omdat zij bijvoorbeeld schuldproblemen hebben, in armoede leven of psychisch onder druk staan. Kinderen zijn het meest geholpen wanneer de inzet in verbinding staat met het brede veld (integrale hulp, verbinding met het voorveld, inzetten eigen mogelijkheden van ouders, en jongeren). Dan is de hulp ook effectief. Het werk wordt verricht door gekwalificeerde medewerkers met voldoende kennis van de ontwikkeling van jeugdigen en de mogelijkheden van de ondersteuning van

jeugdhulp, maar ook vanuit de Wmo of participatiewet. De gemeente kiest de vorm (en vindplaats) die daar, gegeven de lokale context, het beste bij past. Dat levert ook verschillen op tussen gemeenten, en dat is logisch. De Jeugdwet stelt het doel centraal niet de vorm. De taak die gemeenten hebben (integrale hulp, verbinding met het voorveld, inzetten eigen mogelijkheden van ouders, en jongeren) is dermate contextrijk, dat die ook niet landelijk in wetgeving te vangen is.

C Governance bij aanbieders

Reactie op voorgestelde wijziging/toevoegingen in artikel 4.4 en 4.5

Wij kunnen ons vinden in de transparantie en toezicht op bedrijfsvoering en verantwoording voor het versterken van opdrachtnemerschap. Het positioneren van een onafhankelijk toezichthouder binnen de zorgorganisaties kan deze transparantie vergroten. Ook de artikelen gericht op goed bestuur vergroten de transparantie. De rol van het Nza in het bewaken en sanctioneren van deze normen is onvoldoende verbonden met de huidige rol van gemeenten als opdrachtgever en daarom niet wenselijk. Gemeenten zetten in op accounthouderschap voor bovenregionaal werkende instellingen. De Regio Hart van Brabant pleit voor een versterking van de positie van accounthoudende gemeente en wil deze opgenomen hebben in de wet. De verplichte extra kosten voor het versterken van de governance van instellingen kunnen niet bij jeugdhulpaanbieders of lokale overheid gelegd worden.

D Inzicht en toezicht in het jeugdstelsel

Reactie op voorgestelde wijziging/toevoegingen in artikel 9A.1.1

- We zien en erkennen dat er wachtlijsten en wachttijden zijn voor enkele voorzieningen waar deze absoluut onwenselijk zijn. Een centraal platform voor wachtlijst/tijdbeheer en die in overleg met de betrokken accounthoudende gemeente een rol oppakt zou faciliterend kunnen zijn in het terugbrengen van deze wachttijden. Het is wenselijk dit systeem van accounthouderschap te verankeren in de wet en de adviserende rol van de zorgautoriteit hiermee te verbinden.
- De focus van dit artikel ligt op de combinatie jeugdbescherming met de beschikbaarheid van daarop jeugdhulp. In het inspectierapport met betrekking tot GI werd melding gemaakt van dit knelpunt. Het is wenselijk dat jeugdigen die urgent zorg behoeven dit ook kunnen krijgen. Dit geldt zowel voor jongeren in het gedwongen als in het vrijwillig kader. In het kader van preventie en rechtsgelijkheid is het onverstandig zorg voor jongeren in gedwongen kader te prioriteren. Aansluiting bij het accounthouderschap voor aanbod voor hoog specialistische is ook in dit kader wenselijk. Het ontwikkelen en definiëren van passende zorg rond bepaalde doelgroepen is aan de gemeente en niet aan het Nza. Passende zorg ontstaat immers in lokale samenhang met participatiewet, Wmo en onderwijs.
- Dit is aan de accounthouder, gemeente of zorgregio. Indien er niet direct overeenstemming is over tarieven is er arbitrage beschikbaar van ondersteuningsteam zorg voor jeugd (OZJ) en kan er onafhankelijk onderzoek ingezet worden. Wij zien geen toegevoegde waarde voor het Nza.
- Met betrekking tot de vergelijkbaarheid willen we opmerken dat er zoveel mogelijk uit wordt gegaan van de ondersteuning die past bij de individuele situatie van de jeugdige en zijn netwerk. Elke hulpvraag krijgt dezelfde vergelijkbare procedure om te komen tot de juiste ondersteuning, maar dit leidt tot maatwerk passend bij de situatie. De focus voor gemeenten ligt op de beschikbaarheid van aanbod wat maatwerk kan bieden en goed aansluit bij de integrale aanpak van de hulpvraag.
- Het is inderdaad van belang te kijken naar de kosten en prijzen, zeker in relatie tot de kwaliteit van het aanbod. Vanuit gemeenten zijn we echter ook zeer alert op overhead, omdat het van belang is dat de focus moet liggen op de dekking van de kosten van de jeugdhulp zelf. Het beschikbare budget moet zoveel mogelijk uitgegeven worden aan kwalitatieve ondersteuning voor de jeugdige en zijn gezin en niet aan bureaucratie, administratieve lasten, management e.d. Het is aan de

accounthoudende gemeente om hierop toe te zien en een gedegen kostprijsonderzoek uit te voeren. Een duidelijker kader over de verhouding tussen overhead en daadwerkelijke kosten van de uitvoering van de jeugdhulp zou helpend zijn en hierin zou de zorgautoriteit een ondersteunende rol in kunnen hebben.

- De gemeente heeft voor de toegang dezelfde eisen opgesteld als de Nza, maar kan deze zelf handhaven. De NZA kan verplichtingen opleggen aan de gemeente m.b.t. de toegang tot jeugdhulp, terwijl de gemeente daar onvoldoende regie op kan voeren. Dit geldt met name voor de toegang via medisch domein. Deze is vrij van kwaliteitseisen. In dit kader is het noodzakelijk dat er meer mogelijkheden tot regie voor gemeenten worden opgenomen in de wet voor de toegang tot Jeugdhulp via het medisch domein.

Reactie op voorgestelde wijziging/toevoegingen in artikel 9a.2.2 en 9a.2.3

Het instellen van een landelijk werkende autoriteit die onderzoekt en toeziet op voldoende regionale beschikbaarheid van Jeugdhulp en de minister adviseert, passeert hiermee de regie van gemeenten en ondermijnt daarmee de bestuurlijke verantwoordelijkheid. Het inzetten van de autoriteit op afstand geeft bovendien een dubbeling aan werkzaamheden. De middelen die hieraan besteed worden zouden ten goede kunnen komen aan het verder ontwikkelen van het gemeentelijk accounthouderschap.

Wij zijn voorstander om de positie van de jeugdautoriteit daarom te verbinden aan de inspectie Gezondheidszorg en Jeugd. De inspectie is verantwoordelijk is voor het bewaken van kwaliteit en de jeugdautoriteit voor de continuïteit door zicht te houden op het voortbestaan van de noodzakelijke functies in het zorglandschap. De jeugdautoriteit heeft een signalerende rol en kan partijen adviseren en ondersteunen. Zo worden kwaliteit en continuïteit ook met elkaar in verband gebracht.

Reactie op voorgestelde wijziging/toevoegingen in artikel 4.5

We vinden het wenselijk dat aanbieders financieel daadkrachtig zijn, omdat dit de ondersteuning aan jeugdigen ten goede komt en zorgt voor voldoende zekerheid en continuïteit in het aanbod. Daar waar het gaat om handhaving van regelingen bij jeugdhulpaanbieders worden forse boetes genoemd die gezien de financiële situatie in het veld niet op te brengen zijn. Dit is een weinig reële optie. Immers veel grote instellingen zijn al armlastig. Worden de kosten van boetes en de kwetsbaarheid van het stelsel hierdoor niet vergroot en komt de rekening uiteindelijk niet bij de gemeenten terecht? De extra kosten die jeugdhulpaanbieders moeten maken zoals bijvoorbeeld de intern toezichthouder mogen niet ten koste gaan van de jeugdhulp. Additionele financiering hiervoor is noodzakelijk.